

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 393.

Anden Session.

101ste Møde.

Lovetagen den 1ste Marts.

(Forts.)

Scherning (forts.): Vende vi vort Blik tilbage til den Anordning, som vi nu sætte i Kraft i en ny Skikkelse, thi det er Anordningen af 1774, vi her sætte i Kraft igjen, og spørge vi da, hvorledes er denne Anordning givet, saa er den givet langt forstandigere, end vi nu give denne Lov. Naar vi see, hvorledes denne Anordning af 1774 var i sin Oprindelse, saa var det en Anordning for et Milice-Cavalleri, en saadan Ordning, hvorved Rytteren blev ved Hesten, hvor Rytteren, naar Hesten skulde møde, mødte tilligemed Hesten, Hestens Fordeling og Mandskabets Fordeling gik ved Siden af hinanden. Dette er lidt efter lidt i Aarenes Løb blevet forvansket. Der ved har Anordningen tabt sin hele Betydning, der ved er den blevet hovedsagelig ubrugelig, langt mere end ved at Hestene bleve holdte af Enkelte; thi de Enkelte kunde man have givet saadan Erstatning, at de kunde have været tilfredse med at holde dem, men der har, som sagt, i lang Tid ikke været noget Forhold mellem Hesteholdet og Mandskabsholdet. Hvorfor var der saaledes Uorden ved det igaar omtalte Møde af Artilleriehæste ved Kolding i 1848? Fordi Hesteholdet i Jylland var henlagt til Tropper, som fandtes i Rendsborg. Det er en Ulempe ved vor hese nærværende Militairplan, at Gjenstanden, som skal bruges, er paa det ene Sted, Mandskabet paa det andet, og Hestene paa det tredje. Saaledes er det, fordi vi skulle have Noget, som vi kalde „en staaende Hær“, men som vi ikke ere mægtige til at holde, medens vi burde have en Milice, som vi ikke have Mod til at staae os. Det gjør mig ondt, at Krigsministeren ikke er

her tilstede; det er meget vanskeligt at behandle dette Thema i hans Fraværelse, saa meget mere som vi netop i denne Sag ere hans absolute Modstandere; men jeg vil ikke kunne lade være at udtale det, uagtet han ikke er her, det vilde være urigtigt, om jeg holdt det tilbage. Jeg har vel intet Haab om at see det gjort gjældende; thi jeg har allerede seet, at denne Lov er besluttet at skulle føres igjennem, selv om 11 Gange 6 skal være 36; men det skal ikke kunne siges, at vi have undladt at advare mod den Bet, man vil betrede. Indenrigsministeren har bebrejdet Forslaget, at det lagde hen til Finantsloven, hvad der ikke hørte til den, nemlig at regulere Hestehold. Jeg kommer til at berøre dette paa dette Sted, just fordi det vil blive Hovedpunktet i den hele Behandling af Sagen, seet fra Krigsvæsenets og fra Finantsernes Side. Her troer jeg, at Indenrigsministeren opfattede noget stærkt det, som er Meningen med Finantsloven og med de regulerende Love. Man vil aldrig ved de regulerende Love komme til at sige: Antallet af de Tropper, der skal holdes under Vaaben, hvert Aar, skal være saa stort, hvad enten det behøves eller ikke. Det Antal af Tropper, som til enhver Tid under forskellige Omstændigheder bør og skal holdes under Vaaben, det bliver nemlig et aarligt Budgetspørgsmaal, og i Genhold til de Midler, som dertil bevilges, maa der da holdes saa meget mere eller saa meget mindre til Tjeneste, som der er foreslaaet for Udviklingen af Armeevæsenet i det Hele. For en saadan Gjenstand vilde man ikke kunne forelægge hvert Aar en ny Reguleringslov. Saaledes er det ogsaa med Hensyn til Hesteholdet. Medens det maa være bestemt, hvorledes Hestene skal staaes til Hæren, saa kan det umuligt være bestemt, fra nu af og til en ubestemt Fremtid, om man skal holde saa og